

**Domstolens beslutning (Afdeling med Ansvar for Beslutninger om Fornyet Prøvelse) af
17. september 2018 om fornyet prøvelse af Rettens dom (Appelafdelingen) afsagt den 19. juli 2018 i
sag T-646/16, Simpson mod Rådet**

(Sag C-542/18 RX)

(2018/C 427/17)

Processprog: engelsk

Parter i sagen for Retten

Sagsøger: Erik Simpson (repræsenteret ved advokat M. Velardo)

Den anden part i sagen: Rådet for Den Europæiske Union

Spørgsmål, der er genstand for fornyet prøvelse

Den fornyede prøvelse skal vedrøre spørgsmålet, om Den Europæiske Unions Rets dom af 19. juli 2018, Simpson mod Rådet, navnlig henset til det almindelige retssikkerhedsprincip, påvirker EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, idet Retten som appelinstans fastslog, at det dommerkollegium, der afsagde Retten for EU-Personalesagers kendelse af 24. juni 2016, Simpson mod Rådet, ikke var lovligt sat på grund af en ulovlighed, der påvirkede udnævnelsesproceduren for et af medlemmerne af dette dommerkollegium, som medførte en tilsidesættelse af princippet om en domstol oprettet ved lov, der er fastsat i artikel 47, stk. 2, første punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Den fornyede prøvelse skal navnlig vedrøre spørgsmålet, om udnævnelsen af en dommer, i lighed med de retsakter, der er omhandlet i artikel 277 TEUF, kan være genstand for en indirekte legalitetskontrol, eller om en sådan indirekte legalitetskontrol — principielt eller efter at der er forløbet en vis periode — er udelukket eller begrænset til bestemte former for ulovligheder for at sikre den retlige stabilitet og retskraften.

**Domstolens beslutning (Afdeling med Ansvar for Beslutninger om Fornyet Prøvelse) af
17. september 2018 om fornyet prøvelse af Rettens dom (Appelafdelingen) afsagt den 19. juli 2018 i
sag T-693/16, HG mod Kommissionen**

(Sag C-543/18 RX)

(2018/C 427/18)

Processprog: fransk

Parter i sagen for Retten

Sagsøger: HG (repræsenteret ved avocate L. Levi)

Den anden part i sagen: Europa-Kommissionen

Spørgsmål, der er genstand for fornyet prøvelse

Den fornyede prøvelse skal vedrøre spørgsmålet, om Den Europæiske Unions Rets dom af 19. juli 2018, HG mod Kommissionen (T-693/16 P, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:492), navnlig henset til det almindelige retssikkerhedsprincip, påvirker EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, idet Retten som appelinstans fastslog, at det dommerkollegium, der afsagde Retten for EU-Personalesagers dom af 19. juli 2016, HG mod Kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), ikke var lovligt sat på grund af en ulovlighed, der påvirkede udnævnelsesproceduren for et af medlemmerne af dette dommerkollegium, som medførte en tilsidesættelse af princippet om en domstol oprettet ved lov, der er fastsat i artikel 47, stk. 2, første punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Den fornyede prøvelse skal navnlig vedrøre spørgsmålet, om udnævnelsen af en dommer, i lighed med de retsakter, der er omhandlet i artikel 277 TEUF, kan være genstand for en indirekte legalitetskontrol, eller om en sådan indirekte legalitetskontrol — principielt eller efter at der er forløbet en vis periode — er udelukket eller begrænset til visse former for ulovligheder for at sikre den retlige stabilitet og retskraften.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Østrig) den 23. august 2018 — FN m.fl.

(Sag C-546/18)

(2018/C 427/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL og Petrus Advisers LLP

Sagsøgt myndighed: Overtagelseskommissionen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 4 og artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF⁽¹⁾ af 21. april 2004 om overtagelsestilbud — læst i lyset af det EU-retlige effektivitetsprincip — til hinder for en fortolkning, hvorefter en retskraftig afgørelse vedtaget af tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 4 i direktiv 2004/25/EF, hvorved det blev fastslået, at en person havde overtrådt de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af direktiv 2004/25/EF, i forbindelse med en efterfølgende administrativ straffesag mod samme person ikke tillægges bindende virkning, hvorved denne person på ny kan gøre alle faktiske og retlige indsigelser og beviser gældende med henblik på at anfægte den lovovertrædelse, som blev fastslået i den allerede retskraftige afgørelse?
- 2) Er artikel 4 og artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud — læst i lyset af det EU-retlige effektivitetsprincip — til hinder for en fortolkning, hvorefter en retskraftig afgørelse vedtaget af tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 4 i direktiv 2004/25/EF, hvorved det blev fastslået, at en juridisk person havde overtrådt de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af direktiv 2004/25/EF, i forbindelse med en efterfølgende administrativ straffesag mod denne juridiske persons repræsentative organ ikke tillægges bindende virkning, hvorved denne person (dette organ) på ny kan gøre alle faktiske og retlige indsigelser og beviser gældende med henblik på at anfægte den lovovertrædelse, som blev fastslået i den allerede retskraftige afgørelse?
- 3) Såfremt spørgsmål 1. besvares benægtende:

Er artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national praksis, hvorefter en retskraftig afgørelse vedtaget af tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 4 i direktiv 2004/25/EF, hvorved det blev fastslået, at en person havde overtrådt de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af direktiv 2004/25/EF, i forbindelse med en efterfølgende administrativ straffesag mod samme person har bindende virkning, således at denne person er hindret i at anfægte den allerede retskraftigt fastslåede lovovertrædelse i retlig og faktisk henseende?